

Paraules per la Pau

Full informatiu Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau

núm. 76

gener 2008

La Coordinadora denuncia que Abacus Cooperativa comercialitza productes israelians

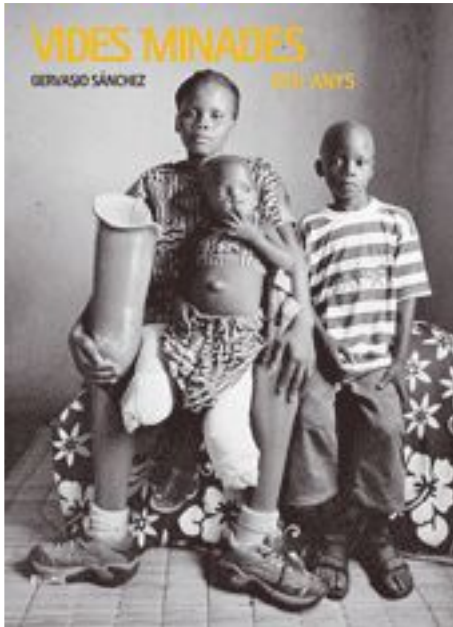
La Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau i altres associacions de solidaritat amb Palestina s'han adreçat a Abacus perquè deixi de comercialitzar joguines israelianes seguint la crida de la societat civil palestina a favor del boicot a Israel (<http://www.bds-palestine.net/>). De moment, l'empresa ha desatès la nostra demanda per la qual cosa, el passat 15 de desembre es va realitzar una nova acció de denúncia simultània a diversos establiments Abacus de tot el territori català.

A Tarragona un parell de persones explicàrem a l'encarregat l'acció a desenvolupar i els motius que la ocasionaven, a canvi ens va lliurar un comunicat sobre el "compromís" de la cooperativa amb el "consum responsable" i amb la "selecció de joguines amb valors".

No entenem com Abacus, malgrat la nostra petició, no dona suport a la crida de la societat civil palestina. Dificilment podem parlar de "joguines amb valors" si no tenim en compte la situació d'apartheid del poble palestí i no sembla tan complicat que Abacus, que es presenta com a cooperativa "solidària", de "consum responsable" ho sigui amb Palestina.

Una redactora i una fotògrafa del diari El Punt van cobrir l'acte que va transcórrer, al llarg d'una hora, fins l'exhauriment dels fulls informatius

Materials de pau

VIDES MINADES Gervasio Sánchez Editorial Blume

El projecte fotogràfic de Gervasio Sánchez es plasma en diversos llibres de fotografies de víctimes de les mines, editats per Blume :

- Vidas minadas (1997)
- Cinco años después (2002)
- Vidas minadas diez años después (2007)

Set mutilats, originaris d'alguns dels països més afectats pel problema: Angola, Moçambic (Sofia Elface), l'Afganistan, Cambodja (Sokheurm Man), Nicaragua, El Salvador (Manuel

Orellana) i Bòsnia i Hercegovina (Adis Smajic), posaven el 1997 rostres a aquest drama.

A l'edició de 2007 tots set tornen a aparèixer en companyia de dos testimonis més recents, de l'Iraq (Fonar Zekri) i Colòmbia (Mónica Paola), l'Afganistan, (Firoz Ali Alizada y Medy Ewaz Ali) i Cambodja (Mao Rattanak).

Nous i antics conflictes conflueixen a través dels rostres d'algunes de les seves víctimes en un missatge comú: queda molt per fer en la carrera contra les mines.

Les fotos preserven moments que encarnen un valor, una desesperació, una gentilesa, un humor, que ens fan baixar els ulls per a millor sentir-los i honrar-los[...] John Berger. [...] En un món plagat de problemes urgents, amb noves guerres en marxa, el tema de les mines terrestres i les seves víctimes ja no és noticiable [...] Jon Llig Anderson. [...] De manera subtil, sense ostentació, sense exageracions, es presenten les imatges antibel·licistes més

poderoses del nostre temps [...] David Rieff. La història del que succeeix després de l'insuportable llegat d'una barbàrie: 12 víctimes de les mines antipersones i la seva realitat déu anys després de les seves mutilacions, vistes a través de les imatges, d'una gran sensibilitat moral, d'un dels pocs corresponsals de guerra internacionals que documenta el sofriment humà provocat per les guerres. A través dels ulls de l'autor veiem

a nens que s'han convertit en adults; uns altres s'han casat, han tingut fills, han après un ofici. Algunes pàgines del llibre transmeten felicitat... altres tristesa; alguns dels seus protagonistes segueixen lluitant amb els seus problemes físics; uns altres fins i tot semblen sofrir cicatrius més profundes que probablement mai s'esborraran. Inclou llibre petit de fotos sobre les víctimes, les mines i les pròtesis.

"Paraules per la Pau" publicació de la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau
D.L.: T-1274-2005

Equip de redacció: col·lectiu Tarragona Patrimoni de la Pau, Edita: Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau, Coordinació i maquetació: Josep Maria Yago

Recordeu que per contactar amb la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau ens podeu trobar cada primer diumenge de mes a Paraules per la Pau i cada dilluns, a les 8 del vespre, a Rambla Nova, 97-2n També ens podeu enviar un email a tgnapau@tarragona.tinet.org o trucar al 977221458 (hi ha contestador).

web: <http://usuaris.tinet.org/tgnapau> email: tgnapau@tinnet.org
La redacció del full no es responsabilitza de l'opinió dels col·laboradors

Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 2.5 Espanya

Sou lliure de: copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra i fer-ne obres derivades
Amb les condicions següents:

Reconeixement. Heu de reconèixer els crèdits de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador. Citant la procedència Full informatiu Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau.

No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Compartir amb la mateixa llicència. Si altereu o transformeu aquesta obra, o en genereu obres derivades, només podeu distribuir l'obra generada amb una llicència idèntica a aquesta.

Paraules per... l'any nou Pilar Palacio

20 anys de dones de negre

Divendres 28 de desembre de 2007. Jerusalem.

Una trentena de dones, palestines i israelianes, es van trobant cap a les 13h a una de les places més centrals de la part israelí de Jerusalem. Totes van vestides de negre i amb les seves pancartes on s'hi poden llegir frases com "Stop the Occupation" (Aturem la ocupació) o "End the siege of Gaza" (fi al setge de Gaza). Un divendres més surten al carrer, setmanalment, com han estat fent en els darrers 20 anys, des de la seva creació. La persistència, el rebuig a la injustícia i la solidaritat entre dones és el que les uneix, i de fet, el que més tard ha anat donant extensió al moviment en d'altres indrets del món.

La crida a la convocatòria, difosa a través del correu electrònic i de la premsa escrita israeliana, remarca: "La ocupació israelí de Palestina no ha acabat. De fet, és pitjor que mai. El mur de la separació divideix brutalment barris i ciutats, famílies i comunitats, separant pobles de nuclis urbans i agricultors de la seva terra. Centenars de checkpoints, la majoria situats dins de Palestina, priven a la població de moure's amb llibertat - no pas per raons de seguretat sinó per garantir i protegir els assentaments ilegals israelians".

I continua:

Aquesta ocupació està corrompent i destruint la mateixa democràcia dins d'Israel. Més que mai, la nostra protesta és essencial. Dones i homes, us convidem a participar en la marxa de 20 anys de protesta de Dones de Negre.

Tal i com ja preveien les organitzadores, l'assistència no podria ser mai comparable a la desitjada. No obstant, i coneixent que Israel no és un

For 20 years, since the start of the first intifada in December 1987, Women in Black and our supporters have held vigils every Friday in cities and towns, crossroads and squares, in Israel and throughout the world, under the slogan

END THE OCCUPATION

The Israeli occupation of Palestine has not ended. It is worse than ever. Separation walls brutally split neighborhoods and cities, families and communities, dividing villages from urban centers and farmers from their land. Hundreds of checkpoints, most within Palestine itself, prevent people from moving freely - not for reasons of security but in order to secure and protect illegal Israeli settlements.

This occupation is corrupting and destroying democracy within Israel as well.

More than ever, our protest is essential.

Women and men, we invite you to join us in marking 20 years of protest by Women in Black:

**Friday, December 28, 2007 at 13:00
Hagar (Paris) Square, Jerusalem**

The vigil will be held in all weather conditions.

Reserve a place on the bus in advance!

Nazareth: 07:30 opposite Beit HeYedidut. To reserve: 054-4644605.

Afula: 08:15 at the Heikhal HaTarbut. To reserve: 052-396 6281.

Meggido: 08:30 - Meggido junction. To reserve: 052-3966281.

Kufar Yasif / Abu Snan: 08:30 at the Mo'adon HaYedidut near the SuperZol. To reserve: 04-9961631.

Acre: 09:00 at the Acre-Halfa taxi stand (opposite Egged). To reserve: 04-9961631.

Haifa: 10:30 at Kikar Solel Boneh (end of Nevi'im St.). To reserve: 052-3431983.

Tel Aviv: 11:30 at the El-AI Terminal (North Train Station). To reserve: 03-6589983 or 052-3431983.

For more information: 052- 34673449

lloc precisament "fàcil" per a manifestar-se en contra segons què, el divendres 28 es van poder reunir una seixentena de dones i homes, palestines, israelians i altres internacionals que hi erem per allí i que no vam voler quedar a banda. El fet d'haver organitzat autocars des de diferents parts d'Israel i

donat l'ampli recolzament que Dones de Negre reb per part d'altres moviments socials d'esquerres a Israel i Palestina, van ser fets vinculants per a que moltes persones volguessin afegir-se per un dia a la vigília especial en motiu dels 20 anys de Dones de Negre.

Fa poc es debatien els Pressupostos del 2008 al Congrés dels Diputats. Uns pressupostos que, disfressats de proposta progressista, ens mostren la cara de la mort en forma de despesa militar. Lluny de constituir objecte de debat

públic, un cop més ens usurpen la potestad de decidir que fan amb els nostres diners, la qual cosa no és més que una conseqüència de la imposició d'un determinat model de defensa que, diuen, no es pot questionar.

El nostre qüestionament i denuncia dels exèrcits comença amb la preparació de la guerra.

Alacant, Bilbo, Saragossa... han estat escenari de protestes amb aquest motiu.

El Grupo Antimilitarista Tortuga pasea la denuncia a los Gastos Militares por todo el centro de Alacant

Ni las fechas prenavideñas, ni el seco y frío día de invierno en el que amaneció la capital alicantina disuadieron a los miembros del Grupo Antimilitarista Tortuga de realizar una Acción de Calle para denunciar el escandaloso gasto militar 2008 del Estado Español.

Esta acción se enmarcó en una serie de acciones que grupos de Alternativa Antimilitarista-MOC están realizando estos días en diferentes puntos del Estado Español, en el seno de la "Campaña contra los Gastos Militares" y coincidiendo con la tramitación parlamentaria de los Presupuestos Generales del Estado 2008.

La acción consistió en diferentes parejas de encartelados que mostraban comparaciones del coste de diferentes artilugios para la guerra representativos de los gastos militares, y las diferentes dotaciones útiles para la sociedad que se podrían haber obtenido con esas mismas cantidades.

Además se repartía una cuartilla con una relación de comparaciones entre gastos militares y sociales y el manifiesto de la campaña.

Las parejas de encartelados circularon a pesar del frío por todo el centro neurálgico y comercial de la ciudad de Alacant: Dr. Gadea, Maisonnave, la Explanada, el Puerto, el Postiguet... ante la curiosidad de la gente que paseaba y hacía sus compras. Decir que hubo paseantes que se interesaron en los materiales repartidos e incluso hubo felicitaciones por parte de

algunas personas. Hasta hubo gente que tomó fotos con sus cámaras digitales y sus teléfonos móviles. Por contra no hubo el más mínimo conflicto ni con viandantes ni con agentes de policía, y pudimos terminar tranquilamente esta acción de difusión con unas cañitas y una comida de fraternidad. Que lo político no quita la amistad.

TEMPS DE RE-VOLTES

El proper 10 de febrer comencem una Marxa amb bicicleta pel territori. Durant més de dos mesos ens aturarem a una trentena de poblacions per compartir debats sobre decreixement i altres maneres de viure i d'organitzar-nos. Aportarem reflexions entorn el context actual de crisi energètica i com el sistema financer condiciona la

nostra existència. Enfront aquest context, creiem que és necessari un nou sistema econòmic realment sostenible. La Marxa és necessària perquè el canvi de model de vida va més enllà d'una convicció, és una necessitat. Per aquesta raó, volem fer-la participativa, obrir-la a totes aquelles persones i col·lectius que s'hi vulguin

sumar, que vulguin acompanyar-nos en aquest recorregut per a la construcció d'una altra manera de viure.

Decreixement, una altra manera de viure

Al mateix temps que la crisi energètica s'evidencia, el nostre model de vida es sosté en un consum abundant de recursos i energia, per tant, el

Bilbo - Cuestionando la Preparación de la Guerra

Los datos enmascarados

En los Presupuestos Generales del Estado del 2008 se destina a gasto militar 25.066 millones de euros, lo cual equivale a más de 4,17 billones de pesetas (con "B", de bomba). Como viene siendo costumbre, la partida para el Ministerio de Defensa es poco más que la tercera parte de esa cantidad: también hay que tener en cuenta las clases pasivas, los organismos

autónomos del Ministerio de Defensa, las partidas militarizadas de Interior, el Centro Nacional de Inteligencia y los programas de investigación militar, que van incluidos en la partida del Ministerio de Industria, Turismo y Comercio. *El hecho de que el Gobierno esconda el gasto militar resulta revelador de la nocividad de lo que se quiere ocultar.*

La guerra no es inevitable. Los

ejércitos no son necesarios. Pese a lo que nos dicen, sabemos que *la guerra no es inevitable*. Lejos de constituir una fatalidad del destino o de surgir de forma imprevista como fresas silvestres, *las guerras son decisiones políticas, cuyo origen hay que buscarlo en los intereses económicos de los países enriquecidos*, a los cuales hemos visto mandar hipócritamente cascos azules, cuales auténticos bomberos pirómanos. Abogamos por la resolución dialogada de los conflictos y la abolición de los ejércitos.

Llamamiento a la cordura: llamamiento a la desobediencia. Desde el MOC hacemos un llamamiento a la cordura y a la desobediencia para acabar con la locura militar desde su mismo origen: *evitando la preparación de la guerra*. Seguiremos, así mismo, exigiendo que las instalaciones militares pasen a utilizarse para fines sociales. Instamos a la sociedad civil a hacer Objeción Fiscal a los gastos militares, como vienen haciendo miles de objetores y objetoras fiscales que se niegan a pagar impuestos para la guerra.

*Exigimos que los **25.066** millones de gasto militar se conviertan en **25.066** millones de gasto social*. La única manera de acabar de raíz con la guerra es acabar con su preparación. Lo tenemos muy claro: /Si vis pacem, para pacem/.

Posem en Marxa el decreixement!

model de globalització, de mercat mundial de productes, de transports i serveis haurà necessàriament de canviar per a fer front a les conseqüències d'aquest model de creixement. Un model que no és possible, just ni desitjable. No és possible degut a la limitació energètica i de recursos, no és just perquè exclou a la majoria de la

humanitat, i fa que uns visquem a costa dels altres, i no és desitjable perquè el fet de poder consumir més, d'acumular comoditats i objectes no ens fa més feliços. Davant d'això, apostem pel decreixement. Tal com va dir Ghandi: "Hem de viure amb menys per tal que els altres (i tots en general) puguin senzillament viure". Hem de

decreixen, no només per necessitat sinó per humanitat. Hem de decreixen per a seguir vivint, i per a viure tots millor. Hem de viure més localment i senzillament, relocalitzar la producció i el consum, reutilitzar, reciclar, consumir menys i descentralitzar la producció d'energia.

Semàfor 185 de l'Escola de Cultura de Pau

quinzena del 05.12.07 al 20.14.07

01: Àfrica

- Es desencadenen els pitjors enfrontaments dels últims 20 anys entre el Govern i la insurrecció txadiana.
- Greu escalada de la violència a l'est de la RD Congo entre les forces armades i les milícies del general dissident tutsi, Laurent Nkunda, que provoca un desastre humanitari.
- Conclou la crisi política a Sudan i el SPLA torna al Govern després d'acordar amb el President el replegament de tropes al sud i la transparència dels ingressos petrolers.
- Les forces armades de Níger admeten haver matat a set civils d'ètnia tuareg, mentre l'explosió de diverses mines, suposadament col·locades pel MNJ, mata a dues persones.
- El MEND fa una crida a totes les faccions militants del Delta del Níger a dur a terme una guerra definitiva contra les companyies petroleres el 2008, davant els escassos avenços en el procés de pau.
- Dos atemptats dirigits contra el Consell Constitucional i la seu de l'ONU a Alger provoquen la mort de 67 persones.
- El Front POLISARIO considera la possibilitat de reprendre la lluita armada contra el Marroc, a poques setmanes de la celebració de la tercera ronda de converses a Nova York.

02: Amèrica

- EUA anuncia una reducció del ser arsenal nuclear, arribant al 2012 a una quantitat inferior a la quarta part disponible al final de la Guerra Freda.
- L'Assemblea de Nova Jersey, als EUA, aprova un projecte de llei per a substituir la pena de mort per la cadena perpètua.
- El Ministre d'Afers exteriors de Cuba declara que aquest país

signarà el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics a principis de l'any pròxim.

- Les autoritats de cinc dels nou departaments de Bolívia no reconeixen la nova Constitució i declaren unilateralment la seva autonomia de facto.

03: Àsia i Pacífic

- El Govern de Sri Lanka amenaça amb la il·legalització del LTTE, opció que tancaria les portes a noves negociacions de pau.
- El Secretari General de l'ONU convoca la primera reunió del grup de països amics per a impulsar un procés de reformes a Myanmar.
- El Govern filipí i el MILF no aconsegueixen cap acord i distancien les seves posicions respecte dels dominis ancestrals del poble moro durant l'última ronda de negociació a Malàsia.
- El Govern filipí manté la suspensió d'hostilitats unilateral malgrat que un atac del NPA provoca la mort de tres militars.
- L'Alta Comissionada de l'ONU per als Drets Humans deplora l'execució de tres presos a Japó.
- Es duu a terme el judici contra el primer dels acusats per crims de guerra gairebé tres dècades després de que els Khmers Rojos abandonessin el poder.

04: Europa i Àsia Central

- El Ministeri d'Interior britànic anuncia que sol·licitarà al Parlament la concessió de poders especials per a ampliar a 28 dies el període de detenció prèvia a judici en casos de terrorisme.
- L'exèrcit turc incrementa la seva ofensiva contra el PKK mitjançant atacs aeris i terrestres contra el grup armat en el nord d'Iraq.
- Augmenten les tensions a la

regió d'Abjasia, després de l'escalada d'acusacions de Geòrgia sobre el suposat decret d'estat d'emergència per part del règim independentista.

- El Consell de Seguretat de l'ONU no aconsegueix un acord sobre el futur estatus de Kosovo, el que augmenta les possibilitats d'una independència supervisada i coordinada amb EUA i la UE.

05: Orient Mitjà

- Es posposa fins a mitjans de 2008 el referèndum que havia de decidir el futur status de la ciutat iraquiana de Kirkuk.
- La construcció d'assentaments enterboleix la primera ronda de converses israelo-palestines després de la conferència d'Annapolis, mentre Israel intensifica els seus atacs sobre Gaza.
- L'elecció presidencial al Líban és posposada per novena vegada, enmig de la consternació per l'assassinat del que es perfilava com el nou cap de les forces armades.
- El líder dels seguidors d'al-Houthi al Iemen alerta del desplegament massiu de tropes a la província de Saada i del consegüent risc de reinici del conflicte.

06: Organismes

- La UA crea el Comitè de Savis amb l'objectiu que participi en la prevenció dels conflictes i la construcció de la pau en el continent.
- L'Assemblea General de l'ONU adopta una resolució en la qual demana a tots els Estats que apliquin una moratòria a les execucions dels condemnats a mort com un primer pas cap a l'eventual abolicció de la pena capital.

FORUM SOCIAL CATALÀ

"Aquest Món és una innocentada", reivindicuem que un altre món és possible. Una cercavila va recórrer els carrers de Barcelona el matí del dia 28 per donar a conèixer el Fòrum Social Català, que tindrà lloc del 25 al 27 de gener del 2008.

La cercavila, en un ambient festiu, ha començat a la Borsa de Barcelona i ha baixat pel passeig de Gràcia fins a la plaça de Catalunya. La cadena de llufes ha anat exposant algunes de les "innocentades" d'aquest món, tot passant per davant de les oficines dels bancs i caixes, com ara BBVA, La Caixa, Caja de Madrid...

A Catalunya més de 150 entitats i xarxes d'arreu del territori s'han adherit a la crida realitzada pel FSM i organitzaran el primer Fòrum Social Català (FSCat). Celebrarem un FSCat amb accent tant local com global, al sumar-nos al conjunt d'accions que es duran a terme arreu del món. Les activitats centralitzades del FSCat es celebraran a Barcelona el 25, 26 i 27 de gener, a les instal·lacions de la Facultat de Filologia i Rectorat de la Universitat de Barcelona, situades a l'edifici històric de la UB a la Plaça Universitat. Des del 19 de gener es realitzaran activitats locals i descentralitzades a diferents punts del territori català.

La Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau s'ha adherit al FSCat i participarem en diferents seminaris sobre pacifisme, antimilitarisme, objecció fiscal a la despesa militar..., així com a la resta d'actes programats (Assemblea de moviments socials, manifestació...)

Accions descentralitzades a Tarragona

Junt amb altres col·lectius, realitzarem, també accions preparatòries descentralitzades. Així, el dia 20 de gener, farem un acte de promoció de FSCat al Passeig de les Palmeres, Balcó

del Mediterrani, Rambla Nova. Entre les 10 del matí i les 6 de la tarda.

El programa preveu el següent:

De 10h a 11h preparació de l'espai

De 11h a 14h Àgora al Balcó. S'estructurarà al voltant dels eixos:

- Drets socials, laborals i econòmics
- Defensa del territori

Per la pau, contra l'imperialisme i la guerra i la globalització neoliberal.

- Per una societat democràtica.

De 14h a 15h dinar popular
De 15h en endavant Música en viu, tot prenent el cafè o el té.

Al llarg de tot el dia hi haurà tallers, jocs i parades amb material de les entitats convocants.

La memòria invisible**Toni Alvarez****els tres d'orient**

Segons els escribes bíblics i, deixant de banda les diferents interpretacions que els experts han fet al llarg dels segles, fa 2007 anys van entrar a Bethlehem (Palestina) tal dia com avui, tres estrambòtics personatges amb uns regals per honrar a un vailet acabat de néixer. La història d'aquell noi, al llarg dels seus trenta-tres anys de vida, és prou coneguda. Si més no, s'han escrit moltes línies sobre Jesús, que és com es deia el noi en qüestió. Moltes d'aquestes ratlles s'han escrit amb sang, altres han condicionat fins a extrems insospitats la vida de molts altres éssers humans.

Si els tres reis màgics d'Orient retornessin avui a Bethlehem, haurien tingut moltes dificultats per poder arribar a la cova on va parir Maria. Molt probablement no podrien haver sortit de Jerusalem si haguessin avisat, tal com ho van fer al seu moment, a l'autoritat competent, dels seus propòsits "revolucionaris".

Segur que, degut a la seva procedència oriental i a unes irreals credencials màgiques, no

haurien creuat el mur de ciment que encercla Bethlehem, una decisió que que depen de la voluntat del soldat/da israelià/na del control.

No haurien de desesperar-se les màgiques majestats ja que, en cas de no poder passar el mur, podrien consolar-se llegint la gegant pancarta que hi penja al mateix. Escrita en hebreu, anglès i àrab desitja la pau amb un estudi cinisme. Al món hi ha tèctrics laboratoris de paraules que no entenen de llengües i pàtries.

Posem per cas que els presumptes reis d'Orient poguessin passar el mur que separa Bethlehem del món. Sense camells, es clar, prou sort han tingut de fer-ho caminant.

No haurien de patir perquè, un taxista palestí, només un del munt que esperen clients, els hi oferiria els seus serveis per portar-los allà on, segons diuen els escribes, va néixer Jesús. Segur que explicaria als nousvinguts d'orient llunyà perquè els comerços són tancats; perquè no hi ha gent al carrers; perquè hi ha menys turistes que pastors fa 2007

anys; perquè les cases són a mig fer, despullades de parets, amb els fonaments a la vista. El taxista no necessitaria donar un parell de voltes més, per mostrar la misèria a la que el poble de Bethlehem està condemnat. Tot i així les donaria, per acabar de mostrar la condemna que pateixen els palestins de Bethlehem.

Una condemna vigilada, de ben a prop, pels murs de ciment israelians, per les càmeres de vigilància israelianes, pels checks-points israelians, pels avions espies israelians, pels assentaments jueus...

És possible pensar que, davant de la cova on va parir Maria, els tres presumptes reis d'Orient elaborarien el comunicat públic on anunciarien la seva abdicació i exigirien el retorn immediat dels seus regals. Així mai més podrien sortir de Betlem, en el cas d'haver entrat, i formarien part dels milions d'apàtrides, desplaçats i desheretats que malviuen i moren a pobles i ciutats del món on s'ha gestat i gestionat la història de la humanitat des de fa milers d'anys.

Manifest "Paraules per la Pau"

Des de 1997, si més no, Tarragona ve acollint regularment en el seu port vaixells militars de l'OTAN i de la VI Flota dels EUA, sense cap control sobre el seu tipus d'armament i amb la possibilitat que alguns siguin de propulsió nuclear. Joan Miquel Nadal i Lluís Badia, en aquell moment, alcalde de la ciutat i President de l'Autoritat Portuària, respectivament, van liderar una campanya, que va incloure gestions amb autoritats militars a Washington i a Madrid, per tal que Tarragona esdevingués seu logística dels vaixells de la VI Flota dels EUA. En aquell moment l'equip de govern de l'Ajuntament, que va mostrar el seu suport a la campanya, estava format per representants de CiU i del PSC. Els arguments per impulsar la campanya es van basar en suposats beneficis econòmics per a la ciutat. Posteriorment els arguments han donat pas a d'altres que ens presenten els vaixells de guerra com a garants de suposades operacions "humanitàries". Més recentment, uns i altres fan

referència a "obligacions derivades de convenis bilaterals entre Estats". Abans que els atemptats de l'11-S justificassin l'adopció de "mesures de seguretat" i restriccions de les llibertats civils, els arguments esmentats es van barrejar amb l'espectacle de veure màquines flotants sofisticades o comèdies propagandístiques sobre voluntariosos marins que fan tasques socials. Finalment, la experiència dramàtica de pobles oprimits com l'iraquià i l'afganès - convertits en víctimes de "danys col·laterals"- mostra la crua realitat i fa caure la disfressa: els vaixells i els seus tripulants no són més que eines de matar. Les escales que fan les embarcacions estan considerades de rutina, utilitzant els serveis portuaris per aprovisionament i per fer les reparacions que consideraven adients, a banda d'operacions més opaques que, clar està, no transcendeixen. En aquest sentit, i com a exemple, ens hem assabentat de transports de tropes utilitzant port i aeroport del Camp de Tarragona,

maniobres militars amb instal·lació de campaments en el port i transports militars amb tren i, com no, de la visita constant de vaixells de guerra provinents de l'Iraq. La presència dels vaixells de la VI Flota dels EUA i de l'OTAN no ens agrada pel que suposa de militarització de la ciutat; per la nostra disposició a viure sense la protecció dels armaments; perquè no creiem en la força per a vèncer sinó més aviat en el diàleg per a convèncer; i per la manca d'informació i el secretisme inherent a la lògica militar que, a més, comporten riscos importants per a la població. Pensem que la Pau i la seguretat dels nostres familiars, amics i veïns són massa importants per deixar-les en mans dels polítics professionals que sovint només es preocupen d'aconseguir quotes de poder per posar al servei dels seus interessos personals o de grup.

Si creus que tens alguna cosa a dir vine cada primer diumenge de mes a les 12 h a la Plaça de la Font a **Paraules per la Pau**